بیانات در مراسم تنفیذ حکم دهمین دوره ریاست جمهوری - 12 /مرداد/ 1388

بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

امروز برای ملت ما و آینده ی ما، ان شاءاللّه روز مبارکی است. این جلسه هم، جلسه ی بسیار پروزن و محترمی است. از خداوند متعال متضرعانه درخواست میکنیم که ملت ایران را در این مقطع جدید، در این دوره ی جدید مدیریت کشور که از امروز آغاز میشود، مشمول برکات خود و رحمت خود قرار بدهد.

بیانات رئیس جمهور محترممان، بیانات متین و درست و بجائی است. انتظار هم همین است که سرفصلهائی که بیان کردند، در چهار سال آینده ان شاءاللّه مورد اهتمام قرار بگیرد.

مسئله ی حضور مردم و انتخابات در نظام جمهوری اسلامی با این شکل بدیع و تازه ای که در دنیا عرضه میشود، مسئله ی بسیار مهمی است ؛ جا دارد درباره ی آن بیشتر تأمل شود، حرف زده شود، بحث شود. مسئله، مسئله ی مردم سالاری دینی است ؛ یعنی حضور یکپارچه ی مردم، رقابت جدی، فعالیت و تلاش حقیقی مردمی، در کنار معیارهای اسلامی و معیارهای الهی. این ترکیب شگفت آور همان چیزی است که بشریت محتاج آن است ؛ تشنه ی آن است.

ما در کشور خودمان قبل از پیروزی انقلاب هیچ حظی از حضور مردم در عرصه های تصمیم گیری نداشتیم. حکمرانانی بودند که به پشتوانه ی زور و قدرت سلاح بر مردم مسلط میشدند و حکمرانیِ همراه با زور و فشار را بر مردم تحمیل میکردند ؛ بعد هم که میرفتند، این امانت عظیم الهی - یعنی حاکمیت و ولایت بر مردم - را مثل یك مال شخصی به ارث میگذاشتند و فرزندانشان از آنها ارث میبردند. مردم هیچ نقشی نداشتند. همین کسانی که امروز در دنیا دم از مردم سالاری و دموکراسی و حقوق بشر و این حرفها میزنند، همینها با آن رژیم جبار و خودکامه و با آن شیوه ی غلط و غیر انسانیِ حکومت، همکاری میکردند ؛ از آنها پشتیبانی میکردند. در آن کشورهائی هم که حضور مردم - لااقل در مقام ادعا - تأثیرگذار در حکومت بود، ارزشهای معنوی غائب از صحنه بودند.

آنچه که جمهوری اسلامی را به عنوان یك پدیده ی بدیع ممتاز میکند، همین است که: حضور مردم و انتساب به معنویات و به حکم الهی و خشوع در مقابل پروردگار. این دو یك حقیقت واحدی را تشکیل داده اند. این بحث که در نظام اسلامی، جمهوریت مقدم است یا اسلامیت مقدم است، یك بحث بی معنی و انحرافی است. اسلامیت و جمهوریت دو عنصر جدا نیستند که به یکدیگر وصل شده باشند و یك حقیقت را به وجود آورده باشند ؛ در دل اسلامیت، جمهوریت هست. در دل اتکاء به حکم الهی، تکیه ی به مردم و احترام به خواست و رأی مردم هست. جمهوری اسلامی یك حقیقت واحد است که هدیه ی انقلاب اسلامی به ملت ایران است. این، آن چیزی است که در این سی سال، امتحان کارآمدیِ خود را به بهترین وجهی داده است.

آن کسانی که مدعی دموکراسی هستند، باید پاسخ بدهند که دموکراسی حقیقی در مجموعه ی حکومتهای آنها چقدر است. آیا این میل مردمی، این جاذبه ی ایمانی ای که در دل ملت ایران موج میزند و آنها را به عنوان یك انجام وظیفه به پای صندوق رأی میکشاند، در آنجا کجاست؟ در کجای این دموکراسی ها این را میشود دید؟ این شیوه ی بدیع حکومت، هدیه ی اسلام به ماست ؛ در کنار این حقیقت، این را باید توجه کرد که ظرفیت جمهوری اسلامی و نظامی که بر این پایه استوار است، چه ظرفیت عظیمی است.

سی سال از عمر انقلاب میگذرد. در این مدت، سی بار تقریباً انتخابات انجام گرفته است. از مدیریتهای اجرائی کشور تا مسئولان تقنینی کشور، تا مدیران شهری کشور، مشمول این انتخابات شده اند. اصل نظام اسلامی با رأی مردم، قانون اساسی با رأی مردم، مدیریتهای اساسی کشور با رأی مردم تعیین شده اند. ظرفیت این نظام، نظامی که برخاسته ی از این حقیقت است، بسیار والا و فراتر از آن چیزی است که دیگران از بیرون صحنه نگاه میکنند و تحلیل میکنند و درباره ی این نظام سخن میگویند. با قطع نظر از حرفهای مغرضانه، حتّی آنچه که از روی غرض هم ادا نمیشود، غالباً ناشی از عدم فهم حقیقت جمهوری اسلامی است. این ظرفیت عظیم در نظام اسلامی وجود داشته است ؛ در طول این سی سال که گرایشهای مختلف، سلائق گوناگون سیاسی در درون این ظرفیت عظیم جایگزین شدند، انتقال قدرت با آرامش، با مهربانی، با احترام انجام گرفته است و قدرت اجرائی در طول این سی سال دست به دست شده است. سلائق مختلفی آمدند ؛ بعضی از مدیریتها در بخشی از برهه های این سی سال زاویه هائی با مبانی انقلاب داشتند ؛ اما ظرفیت انقلاب توانست اینها را در درون خود قرار بدهد ؛ آنها را در کوره ی خود ذوب کند ؛ هضم کند و انقلاب بر ظرفیت خود، بر تجربه ی خود بیفزاید و با قدرت بیشتر راه خود را ادامه بدهد. آن کسانی که میخواستند از درون این نظام، به نظام جمهوری اسلامی ضربه بزنند، نتوانستند موفق بشوند. انقلاب راه خود را، مسیر مستقیم خود را با قدرت روزافزون تا امروز ادامه داده است و همه ی کسانی که با انگیزه های مختلف در درون این نظام قرار گرفته اند، خواسته یا ناخواسته، به توانائی های این نظام کمك کردند. به این حقیقت بایستی با دقت نگاه کرد ؛ این ظرفیت عظیم، ناشی از همین جمهوریت و اسلامیت است ؛ از همین مردم سالاری دینی و اسلامی است ؛ این است که این ظرفیت عظیم را به وجود آورده است. و راز ماندگاری و مصونیت و آسیب ناپذیری جمهوری اسلامی هم این است و این را جمهوری اسلامی در ذات خود دارد و ان شاءالله آن را همواره حفظ خواهد کرد.

انتخابات امسال ما انتخابات بسیار مهمی بود. این انتخابات پیام داشت ؛ هم پیام داشت، هم تجربه هائی در درون این انتخابات وجود داشت و هم وسیله ی امتحانی شد ؛ ماها را به آزمایش کشید ؛ به ما محك زد. این انتخابات به نظر من یك انتخابات بسیار مبارك بود. اولاً پیامهای این انتخابات، پیامهای بسیار مهمی بود.

اولین پیام این انتخابات این بود که جمهوری اسلامی با گذشت سی سال، قدرت به صحنه آوردن و بسیج ملی را در حدی دارد که نصابهای متعارف جهانی را رد کرده است و از همه ی اینها عبور کرده است. بعضی ها در طول این سالها انتظار داشتند که نظام اسلامی با گذشت زمان کهنه بشود، از چشم مردم بیفتد و قدرت بسیج توده ای خود را از دست بدهد، این انتخابات نشان داد که نظام اسلامی هر روز که گذشته است، قدرت بسیج توده ای آن افزایش یافته ؛ در جلب اعتماد آحاد ملت موفق تر شده است. این خیلی حقیقت مهمی است. بعضی از قضایای حاشیه ای، این متنهای مهم را از نظر دور نگه میدارد. متن حقیقت در این انتخابات این است که انقلاب اسلامی، نظام اسلامی، آنچنان زنده و جذاب و رو به رشد است که با گذشت سه دهه، قدرت به صحنه آوردن مردم را در این حد دارد. یك نصاب هشتاد و پنج درصدی که یك نصاب بی نظیر یا لااقل کم نظیری است در همه ی سطح جهان.

یك پیام دیگر این انتخابات و این حضور عظیم مردمی، وجود اعتماد متقابل میان نظام اسلامی و مردم است. اینکه در این انتخابات، عرصه برای گفتگو کردن، برای ورود افراد با گرایشهای مختلف، برای به صحنه آوردن و روی دایره ریختن نظرات گوناگون، باز شد. این، نشانه ی اعتماد به نفس نظام است و نشانه ی این است که نظام اسلامی به مردم خود اعتماد دارد ؛ به مردم اعتماد میکند. متقابلاً مردم هم به نظام اعتماد کردند، آمدند آراء خودشان را در صندوقها ریختند. اگر اعتماد به نظام نباشد، این توجه مردمی، این اقبال مردمی، وجود نخواهد داشت. این کسانی که دم از بی اعتمادی مردم میزنند - اگر این سخن از روی غرض نباشد، از روی غفلت است - کدام اعتماد از این بالاتر که مردم می آیند در عرصه ی انتخابات وارد میشوند، به نظامشان، به دولتشان اعتماد میکنند، رأی خود را به

آنها میسپارند و منتظر میمانند که نتیجه ی این رأی گیری را از آنها بشنوند؟ این اعتماد بالای مردم است. این اعتماد به توفیق الهی، به فضل الهی همچنان هست و ما انتظار داریم از مسئولان کشور، از دست اندرکاران بخشهای مختلف که با رفتار خود همچنان این اعتماد را افزایش بدهند. این سرمایه ی اصلی نظام اسلامی است.

یك پیام دیگر هم در این انتخابات بود و آن وجود نشاط و امید در مردم است. این البته در کشور ما و جامعه ی ما یك چیز طبیعی است ؛ چون اکثریت کشور ما جوان هستند و جوان، مظهر نشاط است ؛ مظهر امید است. با امید وارد میدان شدند - امید به آینده اگر نباشد، دل ناامید و افسرده وارد میدان انتخاب نمیشود - حضور مردم، حضور جوانها، نشانه ی امیدواری آنهاست.
تجربه هائی هم این انتخابات داشت. یك تجربه برای ملت ما و مسئولان ما بود که من اصرار دارم بر اینکه این تجربه را همه مان جدی بگیریم ؛ هم مسئولان جدی بگیرند، هم آحاد مردم جدی بگیرند. و آن تجربه این است که باور کنیم که همیشه امکان ضربه زدن از سوی دشمنان انقلاب و دشمنان ایران اسلامی هست ؛ حتّی در بهترین شرائط. همیشه کمین دشمن را در نظر داشته باشیم. غفلت از اینکه ممکن است به حرکت عمومی ملت ایران ضربه ای وارد شود، چیز خطرناکی است. هشیار باشید. این همان توصیه ی امیر مؤمنان (سلام اللّه علیه) است که فرمود: «و من نام لم ینم عنه». (1) در عرصه ی زندگی سیاسی دچار خواب آلودگی نشویم ؛ در پشت سنگرها خوابمان نبرد. اگر تو خوابت برد، باید بدانی که دشمن ممکن است بیدار باشد. این تحلیل نیست که ما میگوئیم، اطلاع است. دشمنان نظام جمهوری اسلامی سعی کردند، تلاش کردند، شاید بتوانند در فضای آزادی ای که نظام اسلامی به مردم داده است، برای مردم دغدغه و دردسر درست کنند. سعی کردند، پول خرج کردند، رسانه های زیادی را به کار انداختند، عوامل بسیاری را بسیج کردند، شاید بتوانند از این وضعیتی که برای ملت ایران یك عید به حساب می آمد، یك جشن بزرگ ملی به حساب می آمد، وضعیتی علیه ملت ایران درست کنند ؛ تلاش شد. این تجربه بایستی برای ما - همه ی ما، همه ی آحاد مردم - تجربه ی هشداردهنده ای باشد. اگر ما در صحنه ی زندگی سیاسی و اجتماعی به همدیگر بدبین باشیم، به چشم دشمن به یکدیگر نگاه کنیم، این فرصت برای دشمنان حقیقی ما پیش خواهد آمد. اگر فکر نکنیم، اگر بصیرت نداشته باشیم، اگر فراموش کنیم که دشمنانی در کمین انقلابند، ضربه خواهیم خورد ؛ این برای ما تجربه شد.
ما از اول انقلاب در هیچ انتخاباتی حضور چهل میلیونی، هشتاد و پنج درصدی، نداشتیم. در این انتخابات، اولین بار چنین فرصت بزرگی پیش آمد ؛ اما در همین فرصت بزرگ، در همین شادی بزرگ، دستهائی به کار افتادند برای اینکه ضربه ای به ملت ایران بزنند. باید بیدار بود. این بیداری فقط در زبان نیست ؛ آحاد ملت، گرایشهای مختلف سیاسی، دلبستگان به کشور، دلبستگان به نظام اسلامی، همه، همه، بایستی به معنای واقعی کلمه بیدار باشند ؛ فریب نخورند.

دستهائی از مدتها پیش در کار بودند، مقدماتی فراهم میکردند که بتوانند از مقطع انتخابات علیه ملت ایران استفاده ای بکنند. خوشبختانه ملت ایران هوشیار بود و هوشیار است. فضا را غبارآلود کردند، دهانها را قدری تلخ کردند ؛ اما نتوانستند آن کاری را که میخواهند، انجام بدهند. این هوشیاری شما ملت بود. این تجربه ی ما بود که بدانیم دشمن ما کمین کرده است.

دشمنان ما هم از این انتخابات به نظر من یك تجربه ای اندوخته اند، و اگر نیندوختند، باید بیندوزند. و آن این است که: دشمن بداند با چه حقیقتی روبه رو است ؛ در فهم نظام اسلامی و انقلاب اسلامی دچار اشتباه نشوند ؛ خیال نکنند انقلاب اسلامی و نظام اسلامی را با این جور کارهای پیش پا افتاده میتوان به زانو درآورد. نظام اسلامی زنده است. خیال نکنند با یك تقلید مغلوط از حضور عظیم مردمی در انقلاب سال 1357، یك کاریکاتور از آن انقلاب، میتوانند به عظمت انقلاب و نظام اسلامی ضربه بزنند. این تجربه برای دشمن باید پیش آمده باشد. اشتباه نکنند ؛

نظام اسلامی با این حرفها شکست نخواهد خورد.

عظمت این انقلاب و عظمت این نظام و ریشه داری نظام جمهوری اسلامی در حوادث این یکی دو ماه اخیر، بیشتر برای دشمنان جمهوری اسلامی آشکار شد. این ملت، ملت با ایمانی است ؛ ملت هوشیاری است ؛ ملت بااستعدادی است. با مسجد ضرار نمیشود این ملت را شکست داد. ما در تاریخ خودمان نمونه هائی را از این داریم: «و الذین اتخذوا مسجدا ضرارا و کفرا و تفریقا بین المؤمنین و ارصادا لمن حارب اللّه و رسوله». (2) با تقلید از رهبر عزیز و عظیم الشأن انقلاب، امام بزرگوار ما، که از دل، از جان، با همه ی وجود غرق در قرآن بود، نمیشود این مردم را فریب داد. این مردم دلشان به ایمان روشن است ؛ این مردم آگاهند ؛ جوانهای ما آگاهند. این تجربه ای است برای دشمن.

امتحانهائی هم در این انتخابات پیش آمد. یك امتحان، امتحان آحاد مردم بود. به نظر من مردم در این امتحان برنده شدند ؛ نمره ی قبولی گرفتند. حضور عظیم مردم، یك امتحان عظیمی بود که آنها را سرافراز کرد. بسیاری از آحاد مردم، از جریانهای سیاسی، طبق وظیفه شان عمل کردند. بعضی از خواص هم البته مردود شدند. این انتخابات بعضی ها را مردود کرد. برخی از جوانان ما که با صداقت، با سلامت وارد میدان وظیفه میشوند، به رغم هوشیاری هایشان، در مواردی اشتباه کردند. بسیاری از جوانان این کشور هم با همان ایمان، با همان صداقت، حرکت درستی کردند. به کسی اعتقاد پیدا کردند، به او رأی دادند ؛ یا آن کس رأی آورد یا نیاورد. ملاك این نیست. ملاك این است که انسان عقیده ای پیدا کند، هوشیارانه، از روی احساس وظیفه، احساس تکلیف، وارد میدان این عمل سیاسی و حرکت سیاسی بشود. بعد هم همه تسلیم قانون باشند. اکثر قاطع ملت ما - از جوانها، از نخبگان، از توده ی عظیم مردم - در این ردیف قرار گرفته اند و در این امتحان مقبول شده اند. یك عده هم البته فریب خوردند.

یك امتحان هم برای مسئولان کشور است. قدر این نعمت را بدانند. رئیس جمهور محترم و منتخب ما که با آراء بالا، با یك نصاب بی نظیر به این مسئولیت بزرگ از سوی مردم گذاشته شدند و گماشته شدند، قدر این نعمت را بدانند ؛ شکر بگزارند. همکاران ایشان در دولت آینده قدر بدانند ؛ قدر اسلام را، قدر ایمان را، قدر این فروغی که دلهای این مردم را روشن کرده است و آنها را به این صحنه کشانده است. قدردانی از عظمت این انقلاب اقتضاء میکند که مسئولان کشور همه ی توان خود را، همه ی تلاش خود را برای خدمت به مردم و برای پیشرفت به سمت اهداف انقلاب به کار بگیرند.

این سرفصلهائی که رئیس جمهور محترم و عزیزمان بیان کردند، سرفصلهای خوبی است. با برنامه ریزی بایستی اینها پیش برود. من به مسئولین کشور و به دولتی که تشکیل خواهد شد، توصیه میکنم برنامه ریزی را در کار مورد اهتمام قرار بدهند. برنامه ریزی کمك خواهد کرد که مردم بتوانند به آنچه که در پیش روی آنهاست، اعتماد کنند ؛ بتوانند در مورد پیشرفت کشور قضاوت کنند. تکیه ی بر برنامه، تکیه ی بر قانون، همکاری قوای سه گانه با یکدیگر، جزو وظائف اصلی است و جزو عناصر شکرگزاری است ؛ جزو اجزاء آن شکر عظیمی است که بر عهده ی همه ی ماست. خدای متعال را باید شاکر باشیم.

خدای متعال این فرصتها را پیش می آورد ؛ این نعمتهای بزرگ را به ما میبخشد. این شکر فقط در زبان نیست. در عمل مسئولان، شکر عبارت است از عمل به وظائفی و مسئولیتهائی که بر دوش آنهاست. لوازمی که این مسئولیتها دارد، هماهنگی بین قوای سه گانه ؛ مجلس به دولت کمك کند ؛ دولت با مجلس همکاری کند ؛ قوه ی قضائیه در جایگاه ویژه ی خود به دولت و مجلس کمك کند ؛ قوا در کنار هم باشند. این جمعیت عظیمی که در انتخابات حضور پیدا کردند، دولت متعلق به همه ی آنهاست، رئیس جمهور متعلق به همه ی آنهاست. این را بایستی در عمل، در برنامه ریزی ها حتماً مورد توجه قرار بدهند.

البته در كنار علاقه مندان به رئيس جمهور محترم - كه ايشان علاقه مندان زيادى در داخل كشور، حتّى در خارج از كشور دارند - دو دسته ى ديگر هم هستند كه بايد به اينها توجه كرد ؛ يعنى حضور آنها را بايستى محاسبه كرد: يك دسته مخالفان عصبانى و زخم خورده هستند. مطمئناً اينها در اين دوره ى چهارساله، در مقام معارضه ى با دولت برخواهند آمد. مخالفت كردند، باز هم مخالفت خواهند كرد. ليكن يك دسته ى ديگر هم هستند كه اينها جزو نظامند، با رئيس جمهور، با نظام هيچ دشمنى اى ندارند ؛ ممكن است منتقد باشند. اين منتقدان را بايستى به حساب آورد ؛ نظرات آنها را بايد شنيد ؛ آنچه كه قابل فهم است، قابل قبول است، آن را پذيرفت. و من اميدوارم كه همين جور عمل بشود و ان شاءاللّه خواهد شد.

ملت همه با يكديگر برادرند. از جمله ى كارهائى كه بايد انجام بگيرد، اين است كه در اين حوادث اخير عده اى آسيب ديدند - آسيبهاى مالى، آسيبهاى جانى، احياناً آسيبهاى آبروئى - مسئولين كشور بايد به كمك آنها بشتابند. آسيب ديدگان بايد مورد حمايت قرار بگيرند. آسيب زنندگان بايد شناسائى بشوند، مورد مؤاخذه قرار بگيرند ؛ هر كى باشند.

كشور ما امكانات وسيعى دارد، نيازهاى زيادى دارد، اهداف بلندى هم پيش روى خود دارد. ما امكاناتمان خيلى زياد است ؛ امكانات طبيعى داريم، امكانات معدنى داريم، امكانات فراوان انسانى داريم كه از همه ى اينها بالاتر است. استعداد انسانى در كشور ما از متوسط جهانى بالاتر است. اينها خيلى سرمايه هاى بزرگى است. نيازهايمان هم خيلى زياد است ؛ ما عقب افتادگى هاى مزمن داريم. اين عقب افتادگى ها بايد در همه ى زمينه ها جبران بشود ؛ در زمينه ى علمى، در زمينه ى فنى، در زمينه هاى اجتماعى، در زمينه هاى فرهنگى. اينها كار ميطلبد ؛ تلاش ميطلبد. بحمداللّه دولت و رئيس جمهور محترم اهل تلاشند، مردم هم اين را دانسته اند، فهميده اند، ديده اند، لمس كرده اند. رأى بالاى مردم يقيناً يك علتش، همين پرتلاشى و سختكوشى دولت نهم و رئيس جمهور محترم بوده است. اين حالت را بايد ادامه بدهند. آن امكانات بايد اين خلأها را پر كند، كارهاى بزرگ بايد انجام بگيرد ؛ كارهاى ماندگار بايد انجام بگيرد. همه هم بايد كمك كنند. اگر بخواهيم به آن هدفها برسيم، همه بايد كمك كنند ؛ سليقه هاى مختلف را كنار بگذارند. وقتى دولتى انتخاب شد و آمد وسط ميدان، همه بايد به او كمك كنند ؛ چه از لحاظ سليقه ى سياسى با او همراه باشند، نباشند، احياناً انتقادى به او داشته باشند، نداشته باشند، بايد كمك كنند. قوه ى مجريه و دستگاه اجرائى كشور بيشترين بار سنگين را بر دوش دارد. بايد كمك كرد ؛ همه كمك كنند تا بتوانند ان شاءاللّه اين بار را به سرمنزل برسانند و خواهند توانست.

يقيناً دعاى بقيةاللّه (ارواحنا فداه) - كه اين مجلس و اين مراسم بزرگ در آستانه ى ميلاد با سعادت آن بزرگوار دارد انجام ميگيرد و به اين مقارنت، دعاى آن بزرگوار مبارك است - ان شاءاللّه شامل حال مسئولين كشور و آحاد ملت ايران خواهد بود و روح مطهر امام و شهداى عزيز و بزرگوار هم ان شاءاللّه در عالم ملكوت، براى ملت ايران دعا خواهند كرد و اميدواريم ارواح طيبه ى آنها از همه ى ما شاد و راضى باشد.
والسّلام عليكم و رحمةاللّه و بركاته

1) نهج البلاغه، نامه ى 62
2) توبه: 107